

प्रभूवसुराङ्गिरसः। पवमानः सोमः। गायत्री।

आ नः पवस्व धारया पवमान रयिं पृथुम्। यया ज्योतिर्विदासि नः ॥ ९.०३५.०१

पवमान- पूयमान रस। यया- यया संपदा। नः- अस्मभ्यम्। ज्योतिः- ज्ञानम्। विदासि- लम्भयसि। पृथुम्- तां पृथुलाम्। रयिम्- दानयोग्यसंपदम्। धारया- विच्छित्तिरहितप्रवाहेण। नः- अस्मदर्थम्। आ- समन्तात्। पवस्व- क्षर ॥१॥

इन्द्रो समुद्रमीह्वय पवस्व विश्वमेजय। रायो धर्ता न ओजसा ॥ ९.०३५.०२

इन्द्रो- हृदयक्लेदक। समुद्रम्- हृत्समुद्रम्। श्रुतौ समुद्रो हृदयप्रतीकः। ईह्वय- गच्छ। पवस्व- क्षर। विश्वम्- सर्वम्। एजय- चालय। रसेनैव सर्वो जीवश्चाल्यते। नः- अस्माकम्। रायः- संपदः। ओजसा- तेजसा। धर्ता- धारकोसि ॥२॥

त्वया वीरेण वीरवोऽभि ध्याम पृतन्यतः। क्षरा णो अभि वार्यम् ॥ ९.०३५.०३

वीरवः- वीर्यवन्। वीरेण- पराक्रमयुक्तेन। त्वया- भवता। पृतन्यतः- वृत्राणि। अभि स्याम- अभिभवेम। नः- अस्माकम्। अभि- अभितः। वार्य- श्रेष्ठम्। क्षर- पवस्व ॥३॥

प्र वाजमिन्दुरिष्यति सिषासन्वाजसा ऋषिः। व्रता विद्वान आयुधा ॥ ९.०३५.०४

इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। वाजसाः- अन्नसंभक्ता सन्। ऋषिः- सूक्ष्मदर्शी सन्। वाजम्- अन्नम्। सिषासन्- संभक्तुमिच्छन्। व्रता आयुधा- धर्माख्यायुधानि। विद्वानः- जानन्। प्र इष्यति- प्रेरयति ॥४॥

तं गीर्भिर्वाचमीह्वय पुनानं वासयामसि। सोमं जनस्य गोपतिम् ॥ ९.०३५.०५

वाचमीडूखयम्- मन्त्रप्रेरकम् । पुनानम्- पवमानम् । जनस्य गोपतिम्- जनानां ज्ञानपालकम् ।
सोमम्- रसम् । तम् । गीर्भिः- मन्त्रैः । वासयामसि- आच्छादयामः ॥५॥

विश्वो यस्य व्रते जनो दाधार धर्मणस्पतेः । पुनानस्य प्रभूवसोः ॥ ९.०३५.०६

धर्मणस्पतेः- धर्मपालकस्य । पुनानस्य- पवमानस्य । प्रभूवसोः- वासुदेवस्य । यस्य- अस्य
सोमस्य । व्रते- नियतौ । विश्वो जनः- सर्वे उपासकाः । दाधार- स्वात्मानं धृतवन्तः ॥६॥

Dr. Rangraha